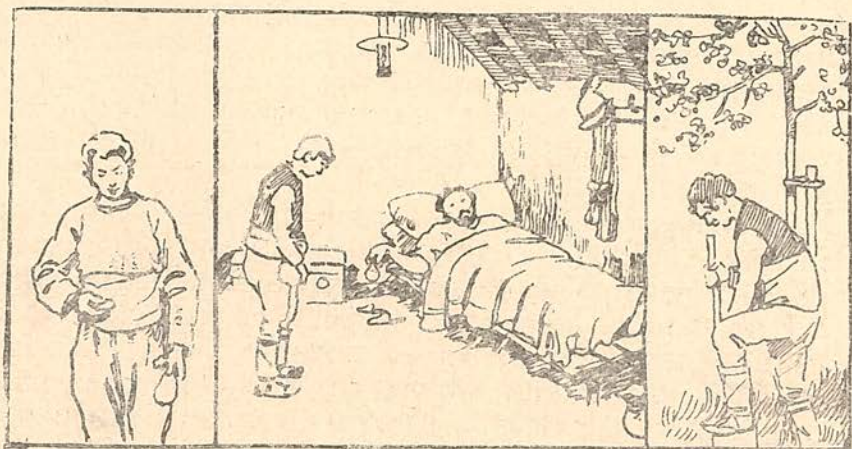

Двадесетъ сребърни лева.

Народна приказка.

Преди години въ едно село живѣялъ беденъ селянинъ. Повикалъ той еднажъ сина си и му казалъ:

— Синко, азъ скоро ще умра, оставамъ ти само тази малка кжщичка и тия двадесетъ сребърни лева въ тая кесия. Единиятъ отъ тѣхъ е още отъ твоето рождение и въ него е твоя животъ. Ако го похарчишъ, веднага ще умрешъ.

Следъ нѣколко дни бащата умрѣлъ. Синътъ останалъ самъ. На другия день той развързалъ кесията, гледалъ паритѣ, обръщалъ ги, нѣмало никакъвъ знакъ по тѣхъ, по който да познае кой е онзи левъ отъ който зависи живота му. Гледалъ, гледалъ, па прибралъ паритѣ и тръгналъ на работа. Вечерта се върналъ уморенъ, хапналъ коравъ хлѣбецъ, легналъ и веднага заспалъ. На другата сутринъ той пакъ разтворилъ кесията; гледалъ сребърнитѣ левчета, обръщалъ ги, почуквалъ ги, но по нищо не се различавали единъ отъ други. Тѣ всички били еднакво свѣтли, лъскави и хубави.

— Ахъ, да мога да позная кой е този левъ, отъ който зависи живота ми! Бихъ поминалъ съ другитѣ нѣколко дена безъ работа. А сега трѣбва пакъ да се работи...